

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Nummotheca Principum Austriae

ex gazis Aulae Caesareae potissimum instructa, & aliunde aucta, quae a prima aetate, qua in Austria cusa fuit moneta Sub Babenbergicae Stirpis Marchionibus, Ad Usque Habsburgicae Gentis Principes, Lineae Hispano-Austriacae, Huiusque Masculum Ultimum Carolum II. Regem Hispan.

Complectitur tabulas aeri incisas num. XLI

Herrgott, Marquart

Friburgi Brisgoviae, 1753

[Text]

[urn:nbn:de:bsz:31-241482](#)

XXXI.

*IMP: erator CAESAR. FERDI-
NAN: dus I: AV gustus.* Proto-
me FERDINANDI in toga, cum
collari crispato, patagio pelli-
ceo & torque aurei velleris, ca-
pite caliptra obtecto, & ad læ-
vam converso.

Postica eadem cum numero
ix. Ex titulo partis adversæ vi-
detur hic nummus, patris filii-
que MAXIMILIANI II. imagines
referens, post FERDINANDI I.
mortem signatus; quippe qui in
aliis, vivo eo percussis, insuetus
est, ut ex dictis intelligitur. *M.
Imp. au. pond. 6. duc.*

XXXII.

*FER. dinandus D. ei G. ratia
EL. ectus RO. manorum IM. pera-
tor s. emper AV. gustus GE. rmaniae
HV. ngariae BO. hemiae R. ex 1563.*
Protome Cæsaris FERDINANDI
armata, cum insigni aurei vel-
leris, capite nudo, ad lævam
converso.

*MAXIMILIAN. us D. ei G. ra-
tia RO. manorum HVN. gariae BO.
hemiae REX. 1563.* Effigies am-
borum coniugum iunctæ, fere
ut num. ix. aut præcedenti.

Annus, quo hic nummus
signatus fuit, utrique lateri ad-
scriptus, ipsissimus est, quo
MAXIMILIANUS Posonii, præ-
sente Cæfare, patre suo, atque
uxore eius MARIA, (a) quæ
postridie inaugurata fuit, Rex
Hungariae coronari meruit; un-
de coniecturæ non vanæ locus,
nummum ea occasione prodiiſſe.

Tituli illi *Diva & Divus*,
in nummis MAXIMILIANI sa-
pius frequentati, hoc loco omis-

(a) Vid. descript. coronat. Hung. hic su-
pra laudat. Sect. 49. seqq.

si sunt. Hinc denuo coniici-
mus, illum iussu & auctoritate
<sup>MAXIMI-
LIANUS
II. IMP.</sup>
Regis, reliquos autem, dictis
titulis insignitos, honoribus Au-
gustorum ab aliis oblatis.

Notandum pariter, nullam
de coniuge MARIA in epigraphe
mentionem fieri, tametsi eius
effigies in nummo una expressa
sit, quod, an incuria, an studio,
factum sit? alii discernant.

Similem typum recenset BA-
NAGIA in suo catalogo M. S.
nummophylacii Vindobonensis
Cæfarei, quem inter nummos
primæ magnitudinis collocat; sed
hunc ego in gazis aulæ haud
amplius inveni. *M. Buol. au.
pond. 8. duc. & ap. D. de Ro-
SENTHAL. in ar.*

XXXIII.

*FERDINAN. dus I. AV. gustus
IMP. eratar CAESAR.* Effigies
Cæsaris fere ut num. xxxi. ex-
cepta magnitudine.

*MARIA. MAXIMIL. ianus REG. es
BOHE. miæ CONIVG. es.* Effigies
amborum ut num. XI.

Nummus hic restitutus est,
&, ut ex forma litterarum, in
epigraphe contentarum, colli-
gitur, factaque collatione cum
aliis eius generis typis, a decan-
tato illo Iudæo Pragensi fabri-
factus: de quo in Parte I. hu-
ius nummoothecæ passim. Sup-
posititorum eiusmodi numisma-
tum catalogum dedit Cl. KOEHLERUS
(b), ubi tamen hicce
haud recensetur; unde de eius
raritate coniicias.

b

Porro Iudæus ille præ oculis
habuisse videtur nummos, nu-
mero antecedenti, & num. xxxi.

qui

(b) MBL. P. IV. p. 138.

MAXIMI- qui singuli maximam inter se
LIANUS similitudinem gerunt, productos,
II. IMP. quorum proinde formam effigia-
tam, maiori modulo expressit.
M. Imp. ar. pond. 1. unc.

XXXIV.

Quatuor protomæ iunctæ, sinistrorsum conversæ: quarum prima CAROLI V. Imperatoris est, qui armatus, paludamento cinctus, & ordinis aurei velle-
ris tessera ornatus, cum capite laureato sistitur, impressa supra humerum dextrum aquila bici-
piti. Secundo loco PHILIPPUS II. Hispaniarum, & tertio MAXI-
MILIANUS itidem eius nominis II. Bohemiæ, Reges, eodem quo CAROLUS V. habitu, omissa ta-
men aquila, exhibentur, & in capitibus coronas gestant radia-
tas, ac circa collum collaria cri-
spata. Quarta denique MARIE effigies, solito habitu. Addun-
tur in peripheria tituli, ordine perverso hunc in modum dispo-
siti: MAXIMILIANVS. BOHE. miæ REX. MARIA. CAROLI. V. FIL. ia-
CAROLVS. V. ROM. anorum IMP.
erator PHILIPPVS. II. HISP. ania REX.

Numisma hoc LUCKIUS du-
rantibus comitiis Augustanis an-
no 1548. percussum fuisse asse-
rit: sed nugas terit. Eo nam-
que tempore MAXIMILIANUS &
PHILIPPUS, hic CAROLI filius, nepos ex fratre alter, annum ætatis primum & vicesimum vixdum ingressi erant; qui igitur insigniter adeo barbati comparent? Ad hæc *Regius* Hispa-
niarum titulus PHILIPPO ante annum 1556. haud competebat.
Quare nummum ante abdica-

tionem CAROLI haud prodiisse ^{Tab. IX.}
pro certo tenendum. LUCKIUS
pag. 131.

XXXV.

Eadem quatuor imagines iun-
cta, ut in antecedente typo,
sed elegantiori hic utique forma
& maiori arte expressæ. Figu-
ra typi ex integro rotunda non
est, sed non nihil oblonga; &
quamquam inscriptio in hoc nu-
mismate desit, tamen ipsæ effi-
gies Augustorum nomina pro-
dunt, eorumque titulos quasi
eloquuntur. Reliqua de hoc ty-
po exposita habes in notis ad
numerum præcedentem.
*M. Imp. ar. pond. 2*1*. unc.*

XXXVI.

CAR. olus V. IMP. erator FERD.
inandus RO. manorum R. ex MA-
XIMIL. ianus REX. Effigies tri-
um virorum, in epigraphe mox
citata, nominatorum, ex qui-
bus duo priores tessera ordinis
aurei velleris conspicui, medi-
us caliptra opertus: omnes ve-
ro togis palliisque induti sunt.

Subiunxit hunc nummum
LUCKIUS e vestigio alteri, a no-
bis num. XXXIV. descripto, nul-
la tamen de eo mentione facta.
Sed eum huc non pertinere ex
eo intelligitur; quod imago il-
la media haudquaquam MAXI-
MILANUM II. sed eius nominis I.
referat; ut nummum hunc cum
iis, quos parte I. huius num-
mothecæ dedimus, contendere
volenti, patebit. Porro FER-
DINANDI icon, tertio exhibita
loco, teneriori sane specie sisti-
tur, quam ut ætati illi, qua
Romanorum Rex electus & co-
ronatus fuit, conveniat; uti
denuo

Tab. IX. denuo ex nummo, supra tab. II. num. XVII. æri inciso, manifestum fit. Quæ cum singula ita se habeant: aperte consequitur, ut tituli, seu epigraphe nummi, turbato ordine insculpta sit; cum MAXIMILIANI primum, ut medium & honoratiorem locum tenentis, deinde CAROLI V. & denique FERDINANDI nomen scribendum fuisse. Itaque nummum ab imperito quodam confictum, aut ad illud exemplum, quod inter FERDINANDI I. nummos num. XXXVII. deditus, effictum, additaque, sed perpetram, epigraphe, quæ ibi desideratur, renovatum, atque restitutum fuisse iudicamus. LUCIUS p. 131.

XXXVII.

Pars anterior eodem prorsus typo exarata est, quam in numero FERDINANDI I. Romanorum Regis anno 1541. num. XXVIII. inter Ferdinandeos vidimus, descripsimusque.

Aversa autem hanc in ambitu epigraphen offert: MAXIMILIANVS. II. D. ei G. ratia EL. ectus RO. manorum IMP. erator SEMPER. AV. gustus GER. maniae HVN. gariae BO. hemiae EC. (et cetera) REX. Aquila *Imperialis* biceps cum nimbis, interposita capitibus corona. In pectore gerit clipeum quadripartitum, aurei velleris torque cinctum. Prior eius area quatuor transversas *Hungariae* tænias, altera leonem *Boemicum*, tertia iterum bipartita: prima fasciam *Austria*, altera *Burgundia* palos, quarta vero quadripartita: *Castellanæ* & *Legionenses* tesseras re-

TOM. II. P. II.

petitas exhibet. Ad latera col- MAXIMI-
li inscripta est æra 1565.

LIANUS
II. IMP.

Successerat nimirum MAXIMILIANUS FERDINANDO patri in Imperio anno 1564. cumque sub initium anni insecuri 1565. typi nummarii vel parati, vel exacti nondum erant, typum, quo pater anno 1541. usus est, pro adversa, in qua FERDINANDUS ex persona Regis Romanorum equo vectus comparet, Cæsar assumere non dubitavit. Habita quidem fuit antica illa, regnante FERDINANDO, pro mnemonicō: sed iuncta postmodum postica, MAXIMILIANI Cæsaris titulis & insignibus conspicua, nummus usui communi relicitus esse videtur. M. S. B. ar. pond.

I. unc. & semis.

NUMMI UNCIALES.

XXXVIII.

MAX. imilianus II. D. ei G. rati-
a E. lectus RO. manorum IM-
perator s. emper AV. gustus GE. r.
mania HVN. gariae BO. hemiae
REX. Protome Cæsaris, cata-
phracta muniti, gladio bellatore
præcincti, & torque aurei velleris,
omisso vellere, ornati:
dextra sceptrum tenentis, fini-
stra non comparente: capite co-
rona Imperiali tecto & ad læ-
vam converso: cum promissa
barba.

In aversa sequuntur reliqui tituli hunc in modum: ARCHID.
ux AVSTRIA DVX. BVRG. undia
MAR. chio MO. ravia 1572. A-
quila biceps *Imperialis* coronata,
cum nimbis in capitibus. Pe-
ctori impositum scutum quadri-
partitum, corona aperta tectum.
Prima eius & quarta area tæ-
nias

I

nias

MAXIMI- nias transversas *Hungaricas*, se-
LIANUS cunda & tertia *Bohemicum* leo-
II. IMP. nem continet. Medio clypeo
 incumbit parmula, fascia *Au-
 striaca* exarata.

Ex tæniis *Hungaricis* primo
 loco positis, secundum dicta
 supra in FERDINANDO num.
 XLIX. pag. 27. arguitur: num-
 num hunc in Hungaria fuisse
 percussum. MELLEN. p. 75.

XXXIX.

MAXIMILIA. *nus II. D. ei G. ra-*
tia EL. eccl. ROM. anorum IM.
perator s. emper AV. gustus GER.
mania HVN. garia. Effigies Cæ-
 faris ut num. præcedenti: nisi
 quod hic, dextra exerta, gla-
 dium bellatorem teneat.

In aversa continuantur tituli:
BOHEMIA EC. (et cetera) REX.
ARCHID. ux AVST. ria MAR chio
mo. ravia 1573. Aquila nil
 differt ab ea, quam in nummo
 antecedenti vidimus. At in scu-
 to prima & quarta area *Bohe-
 micum* leonem, secunda & ter-
 tia tænias *Hungaricas* continent.
 Parmula media bipartita, *Austriæ*
 & *Burgundia* insignia spectanda
 præbet.

Hunc nummum in Bohemia
 signatum fuisse tam ex leone,
 primum locum occupante, quam
 eo, qui in anteriori nummi par-
 te margini impressus est, non
 obscure intelligitur. *Id. p. 78.*

XL.

MAXIMILI. *anus II. D. ei G. ra-*
tia EL. eccl. RO. manorum IM.
perator s. emper AV. gustus GER.
mania HVN. garie BO. hemia REX.
 Effigies MAXIMILIANI iterum
 assimilatur illi, quam in proxi-

me antecedentibus duobus num-
 mis consideravimus. Tab. IX.

ARCHIDVX. *AVS. triæ DVX.*
BVRG. undia MAR. chio MORA-
viae 1576. Aquila pariter ut
 in nummo antecedenti, sed lo-
 co coronæ, supra imminet ima-
 go B. V. MARIAE, regni Hun-
 gariae Patronæ: ad latera cerni-
 tur k. & b. cuius, uti & scuti,
 pectori impositi, explanatio-
 nem, alibi iam saepius dedimus.

Similem typum anno ante-
 cedenti cusum, confectis iam ta-
 bulis nostris reperimus. De Ele-
 cti Romanorum Imperatoris titu-
 lo diximus supra in FERDINAN-
 DO ad num. XXVI. MELL. p. 80.

XLI.

MAXIMILI. *anus II. ROM ano-*
rum imperator s. emper AV. gustus.
 Protome Imperatoris armata,
 cum paludamento veterum ad
 instar, nec non tessera aurei vel-
 lleris & collari crispato, capite
 corona laurea obtecto, & dex-
 trorsum collocato, accisis cri-
 nibus.

In aversa aquila globo can-
 cellato insistens, adiecta in am-
 bitu epigraphe: DOMINVS. PRO-
 VIDEBIT. interposita æra Christi
 1570.

Suetum hic denuo MAXI-
 MILIANI symbolum offertur,
 sed variante nonnihil typo ab
 eo, quem num. XXI. produxi-
 mus: ubi & hic ipse, ut qui
 inter usuales nummos haud qua-
 quam accensendus est, collo-
 candus fuerat.

Ex adiecta nota chronolo-
 gica nihil admodum discimus:
 nisi forte exinde coniiciendum
 sit, nummum eo anno cusum
 fuisse,

Tab. IX. fuisse, ut illo Imperator in comitiis Spirensibus, quæ ipse præsentia sua dignatus est, uteretur (a), bene merentes remuneraturus. *M. Imp. au. pond. 3. duc. M. S. B. ar. pond. 2. dr.*

MONETÆ.

XLII.

MAXI. milianus II. D: ei G. ratiæ R. omanorum IM. perator s. emper AV. gustus G. ermaniae H. ungariae BO. hemia &c. REX. Effigies Imperatoris armati, gladio præcincti, ac dextra sceptrum, sin. globum Imperii crucigerum, cui valor monetæ inscriptus, tenentis, capite coronato, & ad lævam converso. In inferiori margine leo conspicitur *Bohemicus*.

In postica continuatio titulorum extat cum nota chronologica: ARCHIDVX. AVS. triæ DVX. BVR. gundia M. archio M. oravia 1566. Aquila Imperii biceps coronata, cuius pectori impressus clypeus quadripartitus, repetita *Bohemia* & *Hungaria* insignia exhibens. In medio parvula *Bohemica* denuo repetitur.

Ex leone *Bohemico*, toties repetito, huius nummi origo facile colligitur. *M. Imp. ar.*

XLIII.

MAXIM. ilianus II. D: ei G. ratiæ R. omanorum IM. perator s. emper A. ugustus G. ermaniae H. ungariae B. ohemia REX. Leo *Bohemicus*. In inferiori margine numerus, valorem monetæ indicans, exprimitur.

In postica, repetitis titulis: ARCHIDVX. (littera i omissa) AVS triæ DVX. B. urgundia M. archio M. oravia, aquila Imperii

TOM. II. P. II.

(a) SCHARD. Epit. rer. gestar. sub MAXI-

biceps exhibitetur, pectoro ge-MAXIMI-
rens scutum, *Austriæ* fascia, & ^{LIANUS}
^{II. IMP.} *Burgundia* baltheis inscriptum.

M. Imp. ar. I. gross.

XLIV.

Antica huius calculi pars aquilam *Silesiacam*, postica litteras capitales nominis MAXIMILIANI, & MARIE coniugis eius, implicatas, & corona clausa obtectas, exhibit: subscripta nota temporis 1571. Epigraphe Germanica utriusque partis latine redditas sonat: *calculus actoris summarum Cameræ in Principatu Silesie*.

Sub hac Camera illam intelligi, quam FERDINANDUS I. anno 1558. Uratslaviæ instituit, docet DEWERDECKIUS mox citandus, simulque alios eiusmodi nummos calcularios producit, quos sæpe laudato D. a ROSENTHAL unacum ceteris, quos magno numero possidet, divulgandos relinquimus. DEWERDECKIUS *Siles. numism. p. 112. § 136.*

XLV.

Moneta isthæc minimi moduli exhibit litteram initialem nominis MAXIMILIANI, medianam inter notam chronologicam 1565. imposta corona Cæsarea clausa, inter duas stellas, ornatus gratia appositæ.

Id genus obulos, vulgo *Hel. ler* dictos, iussu Bohemiæ Regum passim ante MAXIMILIANUM cūflos fuisse, tradit laudatus DEWERDECKIUS ad hunc nummum. Sed quoniam D. a ROSENTHAL similem tenet anno 1575. signatum, adhuc sub iudice lis est: an eiusmodi typi sint *Silesiaci*, an vero *Bohemici?* *Idem l. 4. p. 125. tab. I. n. 9. p. 112.*

I 2

MIL. II. tom. IV. p. 1570.

FER-

FERDI-
NANDUS,
dictus
TYRO-
LENSIS.

FERDINANDUS DICTUS TYROLENSIS.

BREVIARIUM VITÆ EX NUMMIS.

Tab.
X. seqq.

FERDINANDUS dictus *Tyrolensis* FERDINANDI I. Imp. filius hanc lucem die xiv. Junii anno 1529. Lincii primo aspergit. Hic animi corporisque robore præstans, octavum supra decimum ætatis annum nondum egressus, sub CAROLO v. Imp. militem Bohemicum, felici ad *Mülbergam* proelio, in aciem eduxit.

Secundum hæc anno 1556. regni Bohemiæ administrator constitutus, nonnullas in Hungaria adversus Christiani nominis hostes expeditiones fuscipiens, aliquot de iis laureas retulit (2. 4.).

At cum pro anno 1595. summus Christiani exercitus Imperator designatus (6.) esset, morbo præpeditus, eam expeditionem aliis reliquit; die xxiv. Ianuarii eodem anno Oeniponti extinctus.

Pro symbolo IONAM Prophetam, e ventre ceti emergentem, pingi curavit, adiecto lemmate: VINCIT POTENTIA FATI (1-5.), quo Divinæ providentiaz, omnia regentis & disponentis, vim atque efficaciam adsignificare voluit (1.).

Nummi eius unciales & monetæ insignia Comitatus *Tyrolis* (7. 8. 11. - 13.), nec non Landgraviatus *Alsacie* & Comitatus *Pherretensis* (9. 10. 17.), cum primis, atque honoratori plerumque loco præferunt; quippe quas provincias anno 1564. a MAXIMILIANO fratre Imperatore obtinuit. Singularis ex hoc nummorum genere est, qui aquilam bicipitem coronatam præfert. (6.)

Uxores duas duxit. Prima PHILIPPINA WELSERIA, ex Patritia Augustanorum familia orta, virtute non minus, quam corporis venustate (18. 19.) adeo excelluit, ut eam Princeps, cum aliter non posset, clam patre, sibi sociandam curaverit. Ex hoc impari quidem, sed legitimo tamen matrimonio, duos sustulit filios, de quibus paullo inferius.

Altera ANNA CATHARINA *Gonzaga*, GUILIELMI Mantua Ducis filia, anno 1582. die xiv. Maii nupta, eidem quinque liberos, sed quorum tres in tenera ætate obierunt, peperit. Ex adultis natu maior ANNA, MATHIAE Imp. uxor obtigit, de qua suo loco. Altera ANNA CATHARINA Monasterium famularum, vulgo *Servitarum* B. V. MARIAE dictum, ingressa est, a matre, quæ marito ad annum usque 1620. superstes, & ipsa religiosum ibi institutum amplexa fuit, facta vidua Oeniponti fundatum, (20.) nullis, quoad sciamus, numinis honorata. KHEVENHIL-
LER. KOEHLER. m. b. l. P. v. p. 161. alii.

Num-

Tab. X.